

① Cel ce iubeste cu adorărat pe Domnul, cel ce se străduiește cu adorărat să ajungă la viață viitoare, cel ce are cu adorărat durere pentru greșelile lui cel ce a dobândit cu adorărat aducerea - ominte de osîndă și de judecata vermică, cel ce a primit cu adorărat frica de moarte sa nu va mai iubi nici se va mai îngrijii nici de boni, nici de avrei, nici de porinți, nici de slava vieții, nici de prietene, nici de frați, peste tot, de nimic pământesc și lepădând și urmând tota legătura, tota grăja de acesta, ba încă înainte de acesta și trupul său, urmează gol și fără griji, și fără prejudecătă lu hriștos, privind pururea spre cer și așteptând ajutorul de acolo, potrivit sfântului care a zis: ["Dințu-s-a suflarea meu după Tine" (Ps 41,9) și altăz pururea pomenește, care a spus:] Fu m-am estenut să-Ti urmăz Tie, și gena n-o dăinu omului-m om proftil, Doamne (Ierem. XVII, 16)

iubeste cu adorărat pe Domnul

se străduiește cu adorărat să ajungă la viață viitoare
are durere pentru greșelile lui

a dobândit cu adorărat aducerea - ominte de osîndă

aducerea - ominte de judecata vermică

a primit cu adorărat frica de moarte sa

privind spre cer

⇒ așteptând ajutorul de acolo din cer

urmarea lui hriștos

gol
fără griji
fără prejudecătă

lepădarea legăturii
urarea tuturor legăturilor
lepădarea grijelor
urarea grijilor
lepădarea trupului
urarea trupului

[mu] va mai iubi boni
[mu] va mai iubi averile
[mu] se va îngrijii de boni
[mu] se va îngrijii de porinți
[mu] se va îngrijii de slavă
[mu] se va îngrijii de prietene
[mu] se va îngrijii de frați
[mu] se va îngrijii de nimici pământesc

„În și marele Văzile: cel ce are de gând să urmeze cu aderarea la Dumnezeu, trebuie să se dezlege de legăturile împotrivice de viață”. Dar acesta se dovedește prin retragerea desărăcitoare și uitarea văzilor morovire.

Căci de nu ne vom instrăini de rudenia înțepătoare, de părtășia la această viață, multăduse-ne carecum prin alipire la o altă viață, după cel ce a zis: «Căci victoria voastră este în cenușă» (Filip. 3,20) nu vom putea să ajungem la scopul de a plăcea lui Dumnezeu. Cău Domnul a spus în chip Iohannist: «Tot cel care dintr-o voi nu se va lepta de toate overile sale, nu poate să-mi fie Mie ușnic» (Luca 14,33).

Scopul Domnului în acest curând este nu să dea nivă putere să fie sau să ușnic al Lui, și “să arate că refletul sfatului în ceea ce-l împotrivesc nu poate plăcea lui Dumnezeu”. Ba se și primește în acesta, făinându-se usor de prea de cursul diabolului, și se dovedește și vrednic de boala curățării, și de răs penele nedesărăcitoarelor ce pare că se vorghiesc.

Aceasta, rugându-se prorocul să nu î se întâpte, zice: «Să nu se leșure vrednică durmatorii mei de mine. Să aie grijă cu folos împotriva mea cum să se cloțină priuioarele melle» (Ps. 34,16)

Prințul lucru care se urvine creștinului care vrea să se golească și să se golească de potul răutății, cele multe și felurite, prin care se mărcărește refletul. În al doilea rând trebuie să se golească de împotriva de ovore.

(2) E cea mai mare rusește că, după ce am parțțit toate cel mai înainte spuse, după chemarea în care Domnul, și nu un om me-a chemat pe moi, sa ne îngrijim de altora, care nu me poate face niciun bine în ceea ceva strămutorii noastre, adică al morții. Lăuacasta este a se întoarce cineașă spre cele dincolo cum a zis Domnul, și a me se află îmboalțat într-o împărăție cerurilor (Lucia IX, 62)

Nu pot ajuta sufletele noastre în ceea ceva mortui să intre în viață lăuntrile care sunt și ele supuse strâncării. Numai ce s-a legat de Dumnezeu cel misticăios în cursul vieții pomenitești. Acesta îl poate ajuta să înainteze mai departe în viață Lui. Numai dacă s-a învățat să viberează pe Dumnezeu va continua să vițuiască crescând în această vibrație. Cel ce s-a sfundat în cursul vieții pomenitești în securitatea egoistă, se va sfunda de tot în această securitate întunecată și chinuitoare prin moarte.

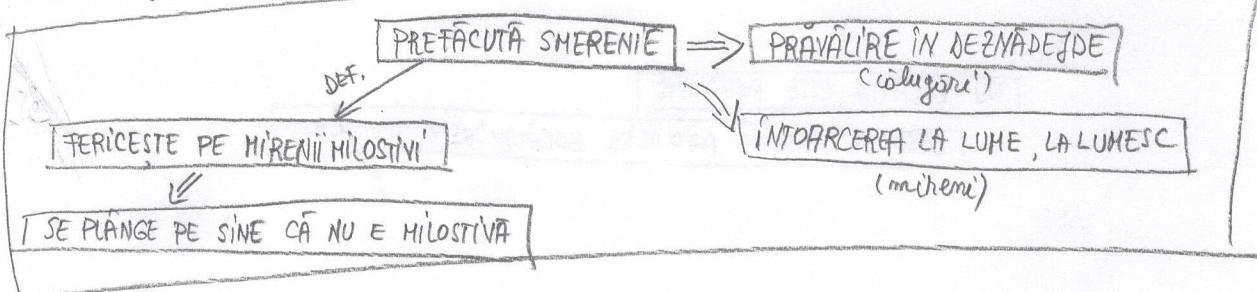
③ Domnul, cunoscând tururintă alinecarii noastre, a celor încetori, și căt de leste petrecem cu cei din lume și ne întoarcem la lume ca să ne întâlnim cu ei, zice elui ce L-a rugat: „Îngăduiește-mă să mă duc să îngroapă pe totăl mea.”

“Lăsă pe morți să-si îngroape pe morții lor” (Lucia IX, 66)

[INTOARCERE ÎN LUME] \Rightarrow [“LASĂ PE MORȚI SĂ-SI ÎNGROAPE PE MORȚII LOR”]

④ Dracui, după lepădarea noastră (de lume), me îndeamnă să-i feresc pe mireni milostivi și îndurători și să me plângem pe moi ca pe unu care am lipsit de aceasta virtute. Scopul vrăjitoarelor noștri este ca, printr-o prefață smerenie, să ne facă pe noi să ne întoarcem în lume sau, rămânând călugări să ne provoacă în deznaidejdă.

Important

⑤ Se pot prezice cu repăzire și din lume din măndru și se pot deformă, cind nu sunt de făță, pentru a scapa de deznaidejdă și pentru a dobândi mădejdăea.

⑥ Îți auxilii pe Domnul, care a zis către tăinourul care a împlinit groape toate porumbele: “Un lucru îți lipsește: vînde averile tale și le dă săracilor” și te să te teme înșelă sărac, care primește milostenie. (Mateu IX, 21)

! Important

“Domnul a poruncit (tăinourului) să vândă averile sale și să le dea săracilor și să-si ia crucea sa, și să-i urmeze Lui. Prin aceasta me-a arătat că la meșterul înșinuării a taie voia moastră. Iar auxind, nela s-a întrebat foarte și a plecat. Căci a aflat că nu este o osteneală, nu o virtute a de ale săcăsalor și că aceasta o face omul prin purtarea crucii. Iar purceafă e oprirea oricărui pacat și moarte iubirea și foră iubere nu e cruce. Căci prin tăierea voii sale costigă cineașa neîmpotrivirea, și de la neîmpotrivire vine cu Dumnezeu la desărăcșata nepotrivire.”

Renunțând la toate ale sale, călugărul emplinește trei porunci:

- a) pune pe Gumneyeu mai presus de toate lucrurile strămoșie și nemântuioare
b) face o faptă de mare iubire
c) intră într-o stare de omorenie deplină, primind de bunăvoie să aibă
meroni de ajutorul altora

⑧

Nu l-a împiedicat pe lămașul acela bogăția să vină la boala. Deoarece au
făcut desertei cei ce spun că Domnul i-a poruncit lui să vândă bogății ca să se
poată boala. Să me apingă spre deplină incredințare a slavei făgăduintă moaștre
(călugăriști) marturia acesta.

NU BOGĂȚIA ESTE POTERNICIRE

LIPSA DE DRAGOSTE A FOLOSIRII BOGĂȚIEI ESTE POTERNICIRE

(7)

voință

alergare cu razoña

alergare rapidă

+

nu neglijăm în luare aminte cum i-a socotit Domnul
pe toți cei ce petrec și vînește în lume na morte;

Iisus: "Lăsa pe morți din lume să îngroape pe morți cu trupul"

Important!

Obs.

Vorbeste de o moarte indoitoare:

moarte sensibilă

moarte spirituală

la moarte tristeza lumenului
nu moare stătări născute

Este mort cel ce a murit → pentru că e nemisrat
→ pentru că e nelucrator

Este mort cel mort în refletul → pentru că nu urmează viață
nu urmează viață lui Dumnezeu
Important!

moare lumenul → cel ce a ieșit din înșesurile lumii

moare viață → cel ce nu împlineste poruncile Vieții

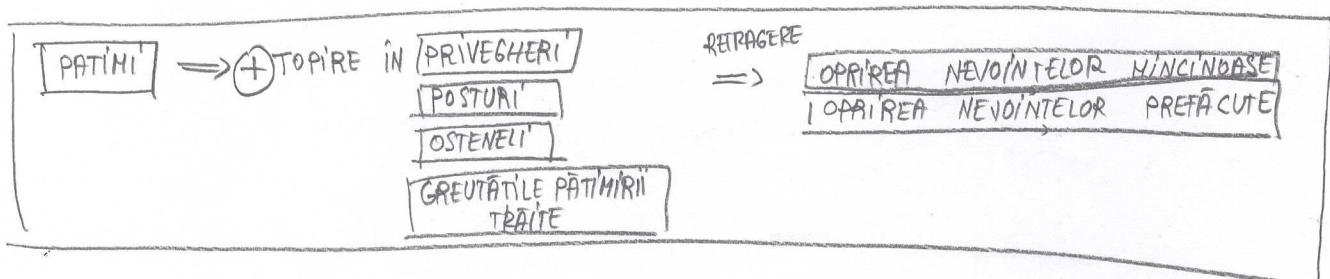
retrințorul e mort → pentru că nu a făcut nemisrat
pentru că s-a făcut nelucrator

mort spiritual → pentru că nu urmează viață
→ prin lagăduirea voilor

Important!

9) Cu ce au petrecut în lume topindu-se pe ei în rugăciune, în postură, în
osteale și în grele patimiri, după ce se retrag dintr-o oamenie în viață cotidiană
sau la stadioane de probe, nu se mai îmdeleacăce cu nicioțile lor minunioase
se prefață de moșină.

! Important

10 Am văzut foarte multe și feluri de plante ale virtuților sănătății de către lume,
dar pentru că erau adăgăte de umezala norocoasă de sub pământ a slavii
desertă și proști de dorința orătarui, și gănoiile de laude, cind nu sunt răsăritite
în pământ putui și numărul de către lume se lipsește de spațiu slavii desertă
și rău mirosoitoare, în data aceea uscat. Căci n-a putut rodi plantele umede
în locurile nevoiște care se lipsează de umezală.

Important

plante ale
virtuților

+ redire luminoasă:

{ umezala norocoasă de sub pământ ← slava desertă
+ proștie ← dorința orătarui
+ gănoie ← laude

plante ale
virtuților

→ rezădere în pământ putui
numărul

lipsa spațiu slavii
desertă rău
mirosoitoare
⇒ USCAREA PLANTELOR

plantele umede nu au putut rodi în locurile nevoiște
în locurile lipsite de reacția umezală

(11) Cel ce a urat lumea a scăpat de întristare.
Cel ce e împătimit de ceea din care văzute vîcă m-a scăpat de întristare.
Cău' cum nu se va întrepta de lipsa a ceea ce iubesc?

la urat lumea \rightarrow a scăpat de întristare
a iubit lumea \rightarrow mă a scăpat de întristare

dumne numește săi me persoanele și lucrurile lăsate de dumnezeu,
ce poftărea lor ca unicele realități sau mândria pentru posesiunea lor, și
nărțea cu oamenii pentru ele.

! Importanță

poftăria persoanelor, lucrurilor ca unică realitate
mândria posessiunii persoanelor, lucrurilor \Rightarrow LUMESC
nărțea pentru persoane, lucruri cu altii

(12) În locul avem nevoie de mulți bregvi. Dar mai des la acesta să luăm
avente cu înțelegere, înainte de celelalte:

Am văzut pe mulți scăpând în lume barca trupului lor prin griji, ocupanți
nedormiri din precina grijilor vieții; iar venind acestia în viață coloșoarească
și lepădând toata grija și au întinat în chipi zâmbet de misiunile trupului.

Acesta se întâmplă din negrija
din neatenție
din memorie
din dorința de a trăi după rânduirea propriei
din a nu se lăsa porăbutit de întâistătător)

Deci nu orice grija e rea

grija rea → grija pentru agonie

grija rea → grija pentru pofta sumesti

Important

grija buna → grija pentru dobândirea curățeniei
grija pentru purificarea curățeniei
grija pentru dobândirea virtutii
grija pentru prograda virtutii
grija pentru dobândirea rugăciunii
grija pentru purificarea rugăciunii

(13) Să luăm aminte la moe' insine, ca nu sunăva spunând că umbără pe
calea strămtă se plină de meciuri' să ne roătoim, tinând pe calalătă, lata
si largo (Matei VII, 13-14)

înțelegerea păntăului' \Rightarrow Calea strămtă

starea de toată
moarte în viață \Rightarrow Calea strămtă

apa cu măsură \Rightarrow Calea strămtă

putinătatea painii \Rightarrow Calea strămtă

băutura curățătoare
a necinștișii \Rightarrow Calea strămtă

batjocurile \Rightarrow Calea strămtă

luările în râs \Rightarrow Calea strămtă

tăierea voilor
proprii \Rightarrow Calea strămtă

răbdarea
cintărilor \Rightarrow Calea strămtă

primireea în
față a disprețuirii \Rightarrow calea strămtă

silnicia
enigmozurilor \Rightarrow calea cea strămtă

răbdarea neliniștitei
a nedreptății \Rightarrow calea cea strămtă

suportarea
bărfiilor,
fără supărare \Rightarrow calea cea strămtă

răbdarea fără mănie
a neliniștii în somă \Rightarrow calea cea strămtă

primirea scorilor
nu smerește \Rightarrow calea cea strămtă

Important

+ DRAGOSTE PTR. CEI 'ROBII'
DECARĂTA

SUPORTA REA
BĂRFIILOR
FĂRĂ SUPĂRARE

+ DRAGOSTE
CA DUMNEZEU
NE VEDE

RĂBDAREA
FĂRĂ MĂNIE
A NELINIȘTII' IN SEJU

RĂBDAREA
NECLINITATEA A
NEDREPTĂȚII'

+ DRAG
PTR. CE
CARE
ALEG
NEDREPTA

+ DRAGOSTE PTR. CEI 'ROBII' MĂNIEI
RĂBDAREA
CERTĂRILOR

LUARILE IN RAS

+ DRAGOSTE FAȚĂ DE
TĂIEREA VOILOR PROPRII / ADEVĂR

+ DRAGOSTE FAȚĂ DE ASCULTARE

+ DRAGOSTE FAȚĂ DE TRUPUL NOUVRU
INTRISTAREA,
PĂNETECELUI

+ DRAGOSTE FAȚĂ DE
PRIMIREA
OCĂPĂTORI
CU SHERENIE

+ DRAGOSTE
FAȚĂ DE
PREȚPĂȚEAT
LUI DUMNEZEU

BĂUTURILE

+ DRAGOSTE PTR. CEI
NU AU ALES BLÂNDEȚE
NU AU ALES RESPECTUL

+ DRAGOSTE PTR. CEI
ROBII NECINȘTIȘILOR

SILNICIA ÎNJURĂTURILOR

+ DRAGOSTE FAȚĂ DE CURĂTENIE, PACE

BĂUTURA CURĂTĂTOARE
A NECINȘTIȘII'

PUTINĂTATEA PĂINII

+ DRAGOSTEA FAȚĂ DE TRUP

APA CU MĂSURĂ

+ DRAGOSTEA FAȚĂ DE TRUP

STAREA DE TOATĂ NOAPTEA

ÎN PICICHAPE

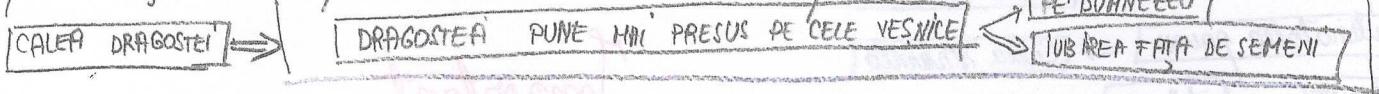
+ DRAGOSTEA FAȚĂ DE VEGHERE

Fericile sunt cele rare umbără pe calea cea strămtă, că și lor este importanța cărurilor

„Căi a munit Scriptura vorbitele. Dar cea mai mare dintre toate vorbitele e iubirea.¹¹

1. Cor XII, 21 „Ti vă arăt cu vorbă o cale mai presus de orice altă cale!” Povel, Iunie
Dragoste.

Aceasta convinge să se disperluască toate ale stricăcioare (luate în ele însele) și nu
pe cele vremelnic mai presus de cele vestnice. Căi numai Persoana vestnică a lui
Domnului ne poate iubi vestnic și ne poate susține vestnic în viață, satorificându-ne moștenitor
de iubire neșărsitoare. Căi iubirea se cere după neșărsuire și de iubire nu e capabilă decât
persoana făcătoare de altă persoană. Prin această arată că persoanele sunt pentru eternitate.

Calea lăță și largă e cea a iubirii de sine și a căntării plăcerii proprii

cău*u* iubirea de sine nu e strămătoră de bucuria în considerare a altuia.

iar „măsurile și preimeduriile omoră dulcea împătimire, iar odihna o hrăneste și o crește,

dă aceea forcute sunt cei care umbără pe calea cea plină de mecanisme.¹²

Important El se strămătorește pe ei însăși pentru altii și în primul rând pentru Domnul
din iubire folă de El și făcă de el dobândind iubirea lor TĂIEREA VON PROPRII
IUBIREA DE DUMNEZEU, DE SEMENI

NECAZURILE
PRIMEJDIILE

OMOARE

DULCEA IMPĂTIMIRE

ODIHNA

+RĂNESTE
CRESTE

DULCEA IMPĂTIMIRE

DRAGOSTE FĂTA
DE DUMNEZEU

DRAGOSTE FĂTA
DE SEMENI

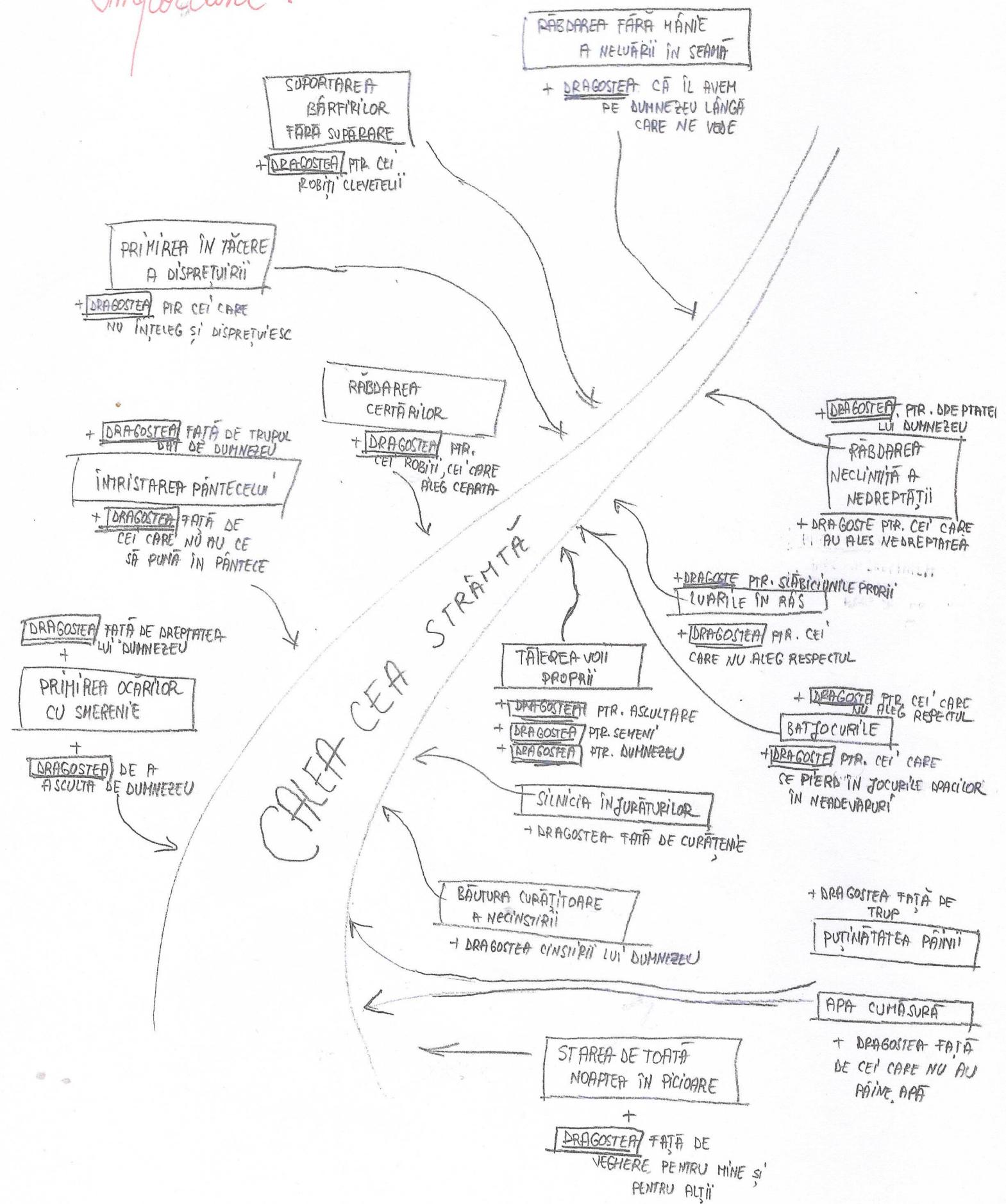
⇒ CALE STRĂMĂTORĂ

PENTRU DUMNEZEU
PENTRU SEMENI

DOBÂNZIREA IUBIRII
LUI DUMNEZEU

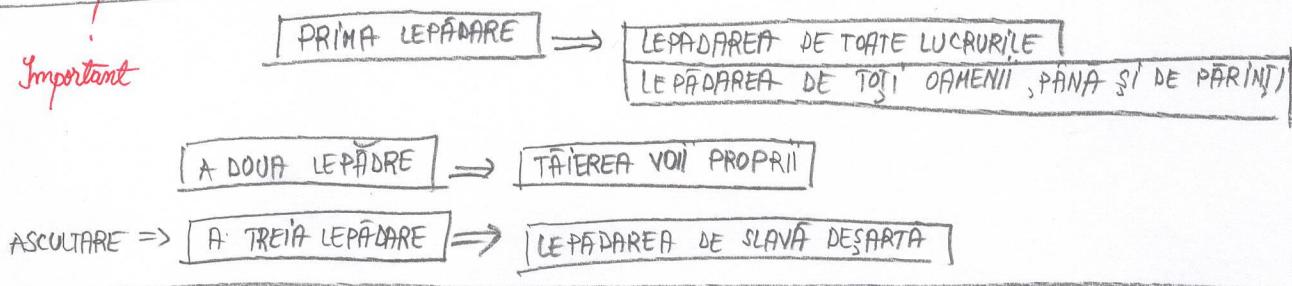
DOBÂNZIREA IUBIRII
SEHENILOR

Important!

(14) Numirea nu va intra în cămară ceeașcă de munte purtând tunica, deacă nu se săvârșește prima, a doua și a treia lipădere.

Important!

(15) „Terite domi mijlocul lor și vă despărțăți, și nu va atingeți de necurăție lumii”, zice Domnul (Isaia 4:11)

Neuroza lumii este viberea de placere, viberea de cele materiale și viberea de slavă.

POTTE

POSEȘTUNI

MÂNDRIE

Tot neuroză și omul nu intrucât a fost creat, și intrucât s-a obosit prin vorile sale, potrivit cu ceea ce se spune: „Neuroză este în faza Domnului” tot cel mândru cu inimă” (Proor XVII, 4)

Viberea de placere și viberea de bunuri materiale este, în fond, viberea de sine și de cele stricătoare. La fel și viberea de slavă. Să numești nu poate ajunge la viață fără de sforsit ajutat de sine însuși și de cele stricătoare.

Cine vine dintr-o lume care a facut oare minune preodată? Cine a invitat mortii? Cine a scos obrajii? Numirea. Toate acestea sunt rospătrile colțagilor, pe care lumea nu le poate cuprinde. Cine dacă ar putea ar fi să părescă nevoindă sau retragerea.

NEVOINDĂ
RETRAGERE

+ VÂTA CALUGĂREASCĂ =

HINUMI
IN VIEREA HORILOR
SCOATEREA SPACILOR

(16) Când dracii infierbântă, după lăpodare (de lume) viața noastră cu educare-aminte de porință și de fructu moștrii să ne informăm cu rugăciune împotriva lor și să ne ordăm cu educare-aminte de focul vesnic, ne primămintirea acestuia să stingem focul cel necuvintit al inimii.

Foc necuvintit (negropten) al inimii numește pe cel ce se sprinde în noi din dorul și împătimirea de rudenii și de cele ale lumii, care me infierbântă pe noi ca să stăruim și mai mult în împătimirea de a și de ele.

Cău' cel ce se sprinde de dragosteală Dumnezeu, prin care toate cele de aici le socotesc nevoindnicile de lucru în seamă, și se sprinde numai de dragostea lui Dumnezeu, și doreste numai bunatatile vesnice să ar putea numai pe drept curând foc curvant.

Aducerea aminte de focul vesnic, pe de o parte, ne arde sau arde împătimirea noastră de cele lumestri, pe de alta, stinge foc sau me încolțește pentru cele cereste și stinge căldura patimilor reale.

Aducerea aminte de focul vesnic

- arde împătimurile lumestri
- ne arde împătimurile lumestri
- stinge focul patimilor reale
- ne încolțește pînă cele cereste

Aceasta aducere aminte nu ne lasă recu' nici' într-o priză, nici' în altă.

Nu e o aducere aminte nepăsătoare de focul vesnic, nici' o gândire recă la putința fericiție vesnică.

Ne sprinde răuma de a scopă de focul vesnic și de a doborîndu-l fericiția vesnică.

[Nepătimirea creșterii] nu e o indiferență, și o ardere, o posuire împotriva reale pînă pentru cele bune.

Dacă cineașa socotește că nu sunte nici' o împătimire făcă de vreun lucru, totuști enigma lui e întărită punctul lipsa lui, unul ca acesta se insolă cu desărăcire.

LIPSA NE ÎMPĂTIMIRE + INTRISTARE PENTRU LIPSA => INSELARE DE SINE
(⇒ ÎMPĂTIMIRE)

STINGEREA
FOCULUI' NECUVENIT

FOC NECUVENIT → DORUL DE IMPĂTMIREA DE RUDENII
→ DORUL DE IMPĂTMIREA LUMEASCA
→ ÎNȚELEPȚAREA BÂNTAREA DORIRII LOR

+ RUGĂCIUNE

+ ARDERE CU ADUCEREA AMINTEI
A FOCULUI' VESNIC

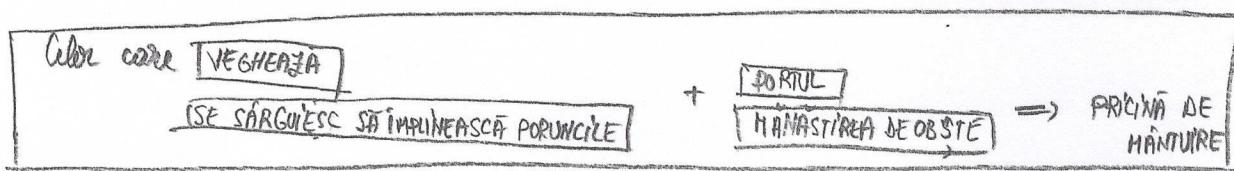
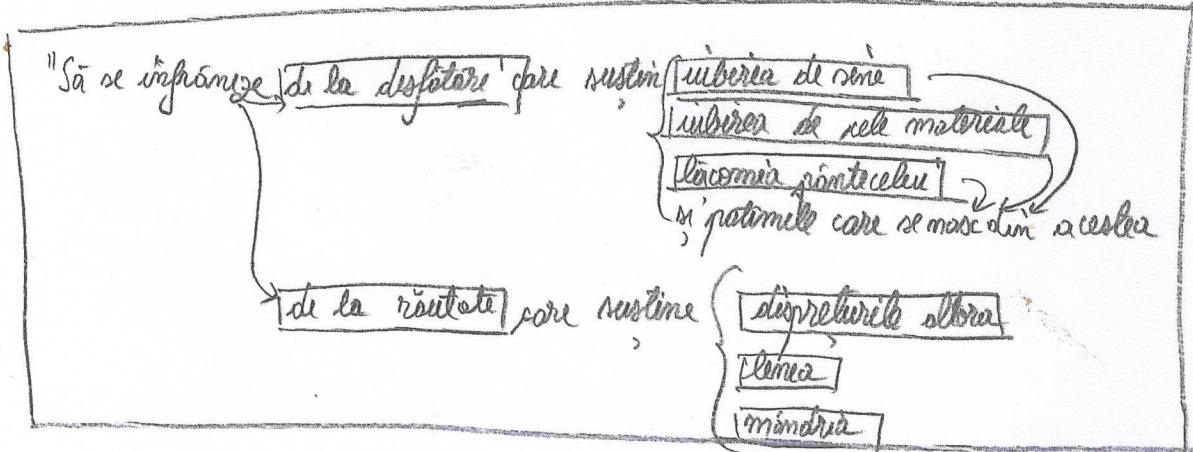
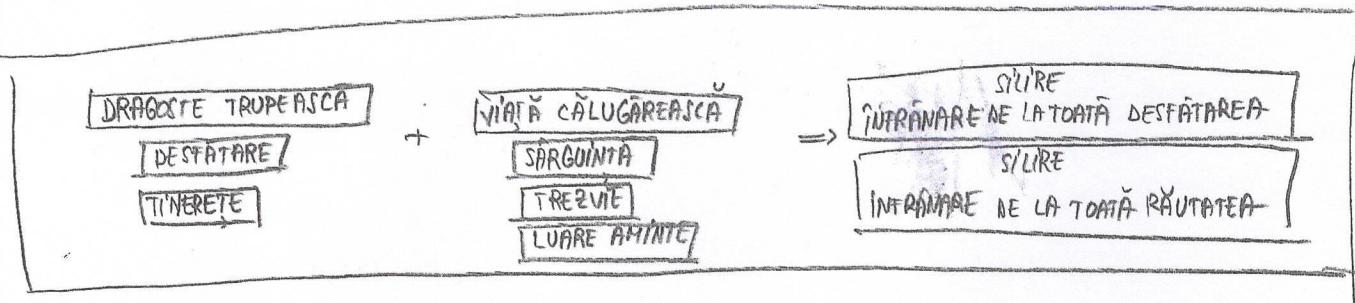
CHIMAREA VIRTUETII

FOC CUVENIT → APRINDERE DE DRAGOȘTEA LUI DUMNEZEU
→ APRINDerea NUMAI NE DRAGOȘTEA LUI DUMNEZEU
→ DORIREA NUMAI BUNĂTĂȚILOR VENICE

! Important

ADUCEREA AMINTEI A FOCULUI' VESNIC → ARDE IMPĂTMIRILE LUMESTI
→ NE ARDE IMPĂTMIRILE LUMESTI'
→ STINGE FOCUL PATIMILOR RELEI
→ STINGE CĂLDURA PATIMILOR RELEI
→ NE ÎNCĂLZEȘTE PENTRU CELE CERESTI'
(VIRTUETA)

(17) Acei 'tineri' care sunt impătimitti de dragoste trupeasca și de desfătare', dar voise să ia asupra lor viațea călugărească să se sorgăsoare să se nervos' cu tota frumusea și [luarea amintei], să nu se rălescă să se înfrângă de la tota desfătarea și de la tota răutatea, nu mi cunosc "să te fie din urmă moe' neli ca cele dintăi".
Hector XII, 45

(18) Portul e princină de măntuire, dar se de primejdie. Acosta o stiu nu se plutesc pe marea sea pîndîta cu mintea. Dar o o privilegiu pînăcă să vezi cu cui scopul de valuri înceindu-se în port.

Jala tropica a doua. Tu, cel ce alergi, nu urma pilda soției lui Lot, ce pe a lui Lot insură.

SĂ NU ÎNTOARCĂM LA PATIMILE VECII!